

ПѢСНЬ НА ПѢСНИ-ТѢ.

ГЛАВА 1.

1 ^а Соломонова-та пѣснь на пѣсни-тѣ.
2 Да мя цѣлувие съ цѣлуванія-та на устата си;
“Защото любовь-та ти е по добра отъ вино-то.
3 Заради благовоніе-то на добры-тѣ твои масти,
Име-то ти е масть излѣяна:
За това тя обычать дѣвицы-тѣ.
4 ^а Привлѣчи мя: ^в ѿтичами вслѣдъ тебе:
“Царь-тѣ мя въведе въ клѣтове-тѣ си:
Ще ся радувамы и ѿтичимъ за тебе;
Ще помнимъ любовь-тѣ ти повече отъ вино-то:
Обычать тя съ правотж.
5 Черна съмъ, но хубава, Іерусалимскы дѣщери,
Като кидарскы-тѣ шатъри, като Соломоновы-тѣ опоны.
6 Не мя гладайте, че съмъ почернѣла
Понеже сълнце-то мя е погледишло;
Сынове-тѣ на майкѫ ми ся разг҃иѣвахъ
противъ мене:
Турихъ мя пазачъ на лозія-та;
Свое-то лозіе не упазихъ.
7 Вѣзвѣсти ми, ты, когото вѣзлюби душа-та ми,
Дѣ пасеншь стадо-то, дѣ го упокоявашъ
на пладне?
Зашто да бѣдъ както тая ѿтичала
Между стада-та на твои-тѣ другари?
8 Ако не знаешъ отъ себѣ си,
“Хубавице между жены-тѣ,
Излѣзы ты подиръ слѣды-тѣ на стадо-то,
И паси ярета-та си при шатъри-тѣ на пастырь-тѣ.
9 ^а На коніе-тѣ на Фараоновы-тѣ колесницы
Тя уподобихъ, ^в любезна моя.
10 ^а Красны сѫ твои-тѣ ланиты съ вѣрви-тѣ
на бисер-тѣ,
И вратъ-тѣ ти съ огърлія.
11 Ще ти направимъ златны чепочки,
Съесь сребрны капкы.
12 Додѣто царь-тѣ ^{сѫди} на тръпеж-тѣ си,
Нардѣ-тѣ ми издава благовоніе-то си.
13 Вързопъ отъ смирихъ е за мене вѣзлюблений ми:
Ще ишува между съсы-тѣ ми.
14 Кытка кипрова е за мене вѣзлюблен-
ный мой,

Въ лозія-та на Енгадди.
15 [‘]Ето, хубава си, любезна моя:
Ето, хубава си: очи-тѣ ти сѫ като на гълъбъ-тѣ.
16 Ето, хубавъ си, вѣзлюбленный ми,
ей, пріятень си:
И одрѣ-тѣ ни е благоцвѣтенъ.
17 Греды-тѣ на домове-тѣ ни сѫ кедровы,
Подъсченія-та ни сѫ кипарисовы.

ГЛАВА 2.

1 Азъ съмъ цвѣтіе Сароново,
И кринь юдолинъ.
2 Както е кринь-тѣ между тѣрніе-тѣ,
Така е любезна-та ми между дѣщери-тѣ.
3 Както яблъка-та между дѣрвія-та на джбравж-тѣ,
Така е вѣзлюбленный-тѣ ми между сынове-тѣ:
Пожелахъ и сѣднажъ подъ сѣнкѫ-тѣ му,
[‘]И щодѣ-тѣ му бѣ сладъкъ въ устата ми.
4 Доведе мя въ домъ-тѣ на вино-то,
И хоругва-та му надъ мене бѣ любовь.
5 Подкрайїште мя съ млинчета, расхладѣте
мя съ яблъки:
Зашто съмъ ранена отъ любовь.
6 [‘]Лѣвица-та му е подъ главж-тѣ ми,
И десница-та му мя пригрѣща.
7 [‘]Заклѣвѣши вы, Іерусалимскы дѣщери,
Въ сырнѣ-тѣ, и въ елени-тѣ на поле-то,
Да не дигнете, и да не събудите любовь-
тѣ ми, до дѣто ѿще.
8 Гласъ-тѣ на вѣзлюбленный-тѣ ми! ето,
иде той,
Скача по горы-тѣ, и играе по хълмове-тѣ.
9 Вѣзлюбленный-тѣ ми прилича на сырнѣ,
или на младъ елени:
Ето стои задъ стѣнж-тѣ ни,
Гледа отъ прозорцы-тѣ,
Заница прѣзъ рѣшетки-тѣ.
10 Отговаря вѣзлюбленный ми, и говори ми:
[‘]Стани, любезна моя, прѣкрасна моя, и ела.
11 Зашто ето зима-та ся прѣминж,
И дѣждѣ-тѣ заминж и отиде си.
12 Цвѣтія-та ся явихъ изъ земѣ-тѣ:
Брѣмѣ-то [‘]на рѣзлобж-тѣ прастигиж,
И гласъ-тѣ на гъргорицж-тѣ ся чу въ нашж-тѣ земѣ.
13 Смоковница-та прозябва първи-тѣ си смоквы,

^а 3 Цар. 4; 32.

^б Га. 4; 10.

^в Осія 11; 4 Іоан. 6; 44. 12; 32.

^г Фил. 3; 12, 13, 14.

^д Псал. 15; 14, 15. Іоан. 14; 2.

Ефес. 2; 6.

^е Га. 5; 9. 6; 1.

^ж 2 Лѣт. 1; 16, 17.

^з Га. 2; 2, 10, 13. 4; 1, 7.

^и 5; 2, 6; 4. Іоан. 15; 14, 15.

^и Іез. 16; 11, 12, 13.

^ж Га. 4; 1. 5; 12.

^з Га. 22; 1, 2.

^и Га. 5; 3.

^г Га. 3; 5. 8; 4.

^з Ст. 17.

^и Ст. 13.

^ж Или на пѣсни-тѣ.